

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: To Kroner og Halvtreds

Citation: Wied, Gustav: "To Kroner og Halvtreds", i Wied, Gustav: *Barnlige Sjæle. To Kroner og halvtreds. Erotik. En Bryllupsnat. 1967*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied03tom-shoot-workid55641/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Barnlige Sjæle. To Kroner og halvtreds. Erotik. En Bryllupsnat. 1967*

TO KRONER OG HALVTREDS

Skrevet 1896-1901,
første Bogudgave 1901

TO KRONER OG HALVTREDS

AGERENDE

Baronen. Tjeneren.
Forvalteren. Seks levende Hunde.
Vognmanden.

FØRSTE AFDELING

Formiddag paa en tydsk Herregaard; Baronen, Forvalteren og Vognmanden, „Drengen“ kaldet, kommer tavse og høitidelige vandrede nede fra Lædegaarden op over Vindbroen og op i Borggaarden. De har været nede at besigtige to Tre-satsplæge, som Drengen ønsker at købe. De skuler lurende og usikkert til hverandre; thi Prisen paa Drengen er endnu ikke fastslaaet. Ved den høje Stentrappe, der fører op til Midterfløjens Forhal, standser de.

BARONEN (veksler et hurtigt Blik med Forvalteren og siger derpaa til Drengen): De drikker vel et Glas Vin med, Sørensen?

DRENGEN (gemmer Øjnene). Ja, aaja, mange Tak, Hr. Baron
... Men det er jo da ellers lidt tidligt paa Morgenkvisten!

FORVALTEREN (der sprutkoger indvendig paa Grund af Drengens vidt bekendte „Lurendrejlerier“). Sludder, Sørensen! Bild vos ikke den ind! Di er sgu vant til at tyre Mosten paa ethvert Klokkeslet!

BARONEN (slaaer et dundrende Slag med sin Stok paa Gøngonen, som hænger uden for Døren).

EN TJENER (kommer springende tværs over Gaardspladsen fra Kavalérsøjlen. Han er i grønt Liberi, noget mager og ligner en stor Græshoppe).

BARONEN. En Flaske Madeira ind paa Kontoret!

GRÆSHOPPEN (springer tilbage, samme Vej han er kommet). Hvorpaa
DE TRE KOMBATTANTER (gaar op ad Trappen og ind i Forhallen.
-- Baronen og Forvalteren veksler paa ny forstaaende Øjekast).

ANDEN AFDELING

Baronens Kontor. — Stort Vindue ud mod Haven. — Sol ind gennem Ruderne.
— Billeder og Vaaben paa Væggene.
— Seks levende Hunde af forskellig Race spredt rundt paa Gulvtæppet: Puddel, Høschund, Mynde, Grand Danois, Gordon Setter og Grævling. — De lugter ikke af Rosenolie.

BARONEN, DRENGEN OG FORVALTEREN (kommer ind).

HUNDENE (farer op med seks Brøl).

BARONEN. Stille! Læg Jer!

HUNDENE (lægger sig).

BARONEN. Værsgod at ta' Plads, Sørensen!

DRENGEN. Tak, Tak ... (Bliver stående).

BARONEN (kaster sig i en amerikansk Gyngestol. — Han bærer Laksko og udeoyede Strømper). Værsgod at ta' Plads!

DRENGEN. Tak, Tak, Hr. Baron ...

FORVALTEREN (som står ret op og ned foran Kaminen, hvisker rasende og med knytnæse Hænder). Sæt Dem for Satan dow, Menneske!

BARONEN (smiler bag Skægget).

DRENGEN (daler ned paa en Stol lige inden for Døren).

BARONEN. En Cigar, Sørensen?

DRENGEN (stadig paa Post ved al den megen Venlighed). Tak, Tak, Hr. Baron ...

BARONEN (til Forvalteren). Aa, Krogh, byd Cigarer! — Tag selv en med!

FORVALTEREN (byder Cigarer og tager selv en med).

BARONEN. Og sæt Dem saa ned, Krogh ... De er saa lang!

FORVALTEREN (river et surt Smil af) ... Hø ... (Sætter sig. Pause. Røgen vugger i store Puder under Loftet. — Solen spiller fro ind gennem Vinduerne. — Tre Hunde løpper sig.)

BARONEN (slår det højre Ben over det venstre og begynder i konverserende Tone). Har De haft godt med Kørsel i Aar, min gode Vognmand?

DRENGEN. Jo, aajo ... det slæber jo a' ...

FORVALTEREN (stadig rasende). Ja, Di er jo aldrig tilfreds!

BARONEN. De tjente vel godt paa Snelicitationen?

DRENGEN. Ja—a, aaja ... det var sgu da ellers fint nok da ...

FORVALTEREN (der bliver mere og mere indædt). Sludder! Der har jo næsten ingen Sne vaaren i Vinter!

GRÆSHOPPEN (springer ind med Madeiraen. Skænker og byder og springer ud igen).

BARONEN (løfter Glasset). Skaal, Deherrer! (Der drikkes.)

DRENGEN (smækker). Det er sgu sjældent nok, a' man faar den Slags Olje ...

FORVALTEREN. Aa—aa, Di drikker vej Rødvin hver Dag til Middag! — Det er sgu Vognmændene, der nu om Stunder skummer Kagen!

DRENGEN. Ja, aaja ... (Ny Pause. Der dampes kraftigt paa Cigarerne og strics metafysisk ud i Luften.)

BARONEN (vipper sig blidt frem og tilbage i Gyngestolen ved Hjælp af den ene Fodspids. — Ser hen mod Forvalteren, der nikker umærkeligt til Svar). Naa, Sørensen?

DRENGEN (farer sammen, thi nu nærmer Skæbuen sig). Javel, Hr. Baron ...

BARONEN. Lad os høre et Bud!

DRENGEN (hvem Plagene ikke et Sekund har været ude af Hovedet). Bæsterne er gode nok ...

FORVALTEREN (farer op. — To Hunde bjæffer). Gode nok! — Di faar Fandenlyne ikke bedre Kram herfra og til Hjalperup!

DRENGEN (uforskyrrelig. — Han negligerer Forvalteren). Bæsterne er gode nok ...

BARONEN. Saa gør et Bud, gode Vognmand! — Aa, Krogh, ta' og sæt Dem ... De er saa lang!

FORVALTEREN (daier brummeude ned paa Stolen. Men han sidder som paa en Fløder, der ved første given Lejlighed kun „slaa op" igen).

DRENGEN. Bud ...? Næi, det tilkommer da Baronen at sige, hva' Di vil ha'!

BARONEN. Naa, godt, Sørensen! — De skal faa Dyrene for 1150.

DRENGEN (ryster vemodig paa Hovedet). Nej, aatej, det kan da aldrig være Baronens Mening ... en fattig Mand som mæ ...

FORVALTEREN (slynges i Vejret. — Puddelen og Høsehunden farer løs paa Vognmanden). Fattig! — Di har jo to Millioner i Sparekassen!

BARONEN. Stille, Hunde! Lad os saa høre et Bud da, gode Sørensen! — Aa vær saa venlig at sætte Dem ned, Krogh.

FORVALTEREN (sætter sig). — Og

HUNDENE (lusket paa Plads).

BARONEN. Naa, Sørensen ...?

DRENGEN (stønner som under et Anfald af Nyresmerter). Ja, aaja, Hr.

Baron ... se A ha'de jo saa smaat tænkt mæ ... 1050.

BARONEN (kaster sig tilbage i Stolen). Ha! — Tror De, at jeg plukker mine Plage paa Træerne!

DRENGEN. Nej, aanej ... Men A mener da ellers, a' det er et godt Bud ...

FORVALTEREN (med knyttede Næver). Vil Di ikke heller ha' Penge til for a' ta' dem ... hva', hva' ... vil Di ikke heller ha' Penge til?

BARONEN (med en Haandbevægelse mod Madeiraflasken). Skænk, Krogh!

FORVALTEREN (rejser sig og skænker. — Det koster ham øjensynlig stor Selvovervindelse at fylde Drengens Glas lige saa bredfuldt som de to andre).

BARONEN (løfter sit Glas). Skaal, Deherrer! (Der klinkes og drikkes.)

Pause.

BARONEN (tager sit Guldremonterur frem og ser paa det). Naa? Har De betænkt Dem, Sørensen? — Jeg skal til Byen.

DRENGEN (vrider sine Hænder i sille Jammer). 1075 ...

BARONEN (gentlemantike.) Ja, saa vil jeg ogsaa vise mig imødekommende! — De skal faa Dyrene for 1100.

DRENGEN (i yderste Nød.) Nej, aanej, Hr. Baron: 1075 ...

BARONEN (vrisser med Hovedet. — Der vibrerer atter et lille diminutiv Smil bag hans blonde Moustache. — Saa rejser han sig og løfter en Pegefinger betydende i Vejret). Godt! De gjorde det første Skridt før! Nu vil jeg gøre det! — Men læg vel Mærke til, gode Sørensen, at nu bander jeg! ... Har De hørt mig bande før?

DRENGEN. Nej, aanej ...

BARONEN. Well! — Men nu bander jeg altsaa; De skal faa Plagene for 1090, og *Fanden skal annamme mig*, om De faar dem en Øre billigere!

DRENGEN (sidder et Øjeblik og tygger paa sin Cigarstump. — Saa skæver han prøvende op mod Baronén og siger:) 1085 ...

BARONEN (gravalvoelig). Har jeg *bandet*, eller har jeg ikke bandet, min gode Vognmand?

DRENGEN (dukker sig som for et Slag). Jo, aajo ...

BARONEN. Godt: 1090! Og ikke en Øre under!

DRENGEN. Jamen ...

BARONEN. Vil De ha' Plagene til Prisen, eller vil De *ikke* ha' Plagene?

DRENGEN (usikker). Bæsterne er gode nok ...

FORVALTEREN (begynder at „fjedre“. — Hans Øjne er blodunderløbne).

BARONEN 1090! — Og dermed Basta!

DRENGEN (vrider sig gudsjammerligt). Skal vi halvere da? Saa gi'er A 1087 og 50 ...

BARONEN (griber Vognmanden i Frakkeopslaget. — Grund Danois'en knurrer). Stille, Bismarck! — Jeg spørger Dem endnu engang, Sørensen: har jeg *bandet*, eller har jeg det *ikke*?

DRENGEN. Di har bandet, Hr. Baron ...

BARONEN (slipper Frakken). Godt! (Drejer sig bort paa Hælen.)

DRENGEN (drager et uhyre Suk). Ja, saa kommer vi vel ikke til at handle denne Gang, Hr. Baron ...

FORVALTEREN (eksploderer i et hvilsende Haanfnis — det lyder, som naar man slaar Spunsen op paa en Tende surt Øl).

BARONEN (gør Rot omkring igen). Very well, min gode Vognmand Sørensen! — Men De vil blive til Latter, naar Folk hører, at der kun har været os 2 Kroner og 50 imellem!

DRENGEN (resigneret). Ja, aaja ... det vil A vel ...

FORVALTEREN. Ja, det vil Di sgu! Men det har Di godt a' Di ... Gnauserhas!

DRENGEN (ser usikkert op). Skal vi halvere dem ...?

BARONEN (med Højhed). Har jeg bandet?

DRENGEN (dukker sig). Jo aajo ... Ja, saa bli'er der vel ikke no'et a' Handelen da ...

BARONEN. 1090 — eller ingenting!

DRENGEN. Næ—i ... nej, aanej ...

FORVALTEREN (som ud af en Hyldebøsse). Filékát'ket!

BARONEN (gør paany omkring og gaur smaanynnende fier til Døren og trækker i en Snor. — Gongongen buldrer). Og

GRÆSHOPPEN (springer ind).

BARONEN. Dogcarten om en halv Time! — Og Hr. Sørensens Vogn herop straks! — Og læg saa mit graa Formiddagssæt frem i Toiletværelset!

GRÆSHOPPEN (springer ud).

TREDJE AFDELING

Stentruppen Ioran Hoveddøren.
Baronen og Forvalteren staar paa det øverste Trin. — Alle seks Hunde sidder omkring dem paa deres Haler. — Man har sagt Farvel, og Drengen slaar et Kuld og ruller bort over Vindebroen.

FORVALTEREN (kniber det ene Øje sammen). Han kommer igen, Hr. Baron, han kommer igen! Jeg har det paa min Fornemelse! (Og virkelig: Da Drengen er naaet midt ned i Lødegården, vender han Koretøjet og kommer tilbage.)

BARONEN (uden at fortække en Mine — Slaar ud med Haanden). Hvad godt nyt, min gode Vognmand?

DRENGEN (holder Hestene an. — Gemmer Øjnene). Ja, aaja, hva' det var A vilde si'e ... Ku' vi ikke bli'e enige om, Hr. Baron, a' gi' en fattig Kone di 2 Kroner og 50 ...?

BARONEN (sluger et Smit). Hvorfor pludselig saa ødsel, min bedste Vognmand? — Det ligner Dem ikke!

DRENGEN. Nej, aanej, det ... men ...

BARONEN. En fattig Kone! — Paa ingen Maade! Jeg kan aldeles ikke akceptere Deres Forslag! — Man skal ikke lefle med Proletariatet.

FORVALTEREN (pruster ud). En fattig Kone, hø!

BARONEN. Har De ikke et andet Forslag?

DRENGEN (vrider sig). Jo, aaja, kanske, men ...

BARONEN. Naa! Frem med det!

DRENGEN. Vi ku' jo osse gi' Staldkarlen di Penge ...

BARONEN. Staldkarlen? — Aa ja, det lader sig bedre høre! — Men hvorfor ikke lade mig faa dem?

DRENGEN (næsten tryglende). Aa nej, det vilde A da saa grumme nødig ...

BARONEN (rækker Haanden frem). Godt! De skal sandelig ikke finde Grund til at bebrejde mig noget, min gode Vognmand! — Gi'er De min Staldknægt de 2 Kroner, thi ej heller jeg er nogen Ynder af Ødselhed, — og mig de 50 Øre, saa gaar Handelen i Orden! — Er det et Ord?

DRENGEN (modtager Baronens udstrakte Haand, udstøder et Suk, saa Duerne paa Taget flygter, synker ganske og aldeles dlinsegjort om i Agestolen og stønner ud): I Gu'ses den Almægtiges velsignede Navn da!

Tæppe.